LIBRIS | We know books

Colecția Practic – Dezvoltare personală

Lector: Nicoleta Arsenie
Tehnoredactor: Carmen Dumitrescu
Coperta: Florin Afloarei, Mircea Băduț

Editura EuroPress Group
O.P. 22, C.P. 113, București, 014780
Tel./Fax.: 021-2125692; Tel.: 021-3106618
Comenzi carte prin poștă:
Tel.: 021-2125692
E-mail: office@europressgroup.ro
www.europressgroup.ro

© Ренар Лариса. Круг женской силы. Энергии стихии и тайны обольщения
© ООО «Издательство «Вектор»
© Editura EuroPress Group, pentru prezenta versiune

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
RENAR, LARISA
Magia puterii feminine : energia, forțele şi tainele seducției / Larisa Renar ; trad. de Florentina Marin. - Bucureşti : EuroPress Group, 2022
ISBN 978-606-668-281-7

I. Marin, Florentina (trad.)

159.9

Larisa Renar

Magia puterii feminine

Energia, forțele şi tainele seducției

Traducere de
Florentina Marin

EuroPress Group
București, 2022

LIBRIS | We know books

Cuprins

Capitolul 1. O cunoştinţă promiţătoare 7
Capitolul 2. Îmi lipseşte ceva 25
Capitolul 3. Libertate şi energie 41
Capitolul 4. Sfera sexuală 59
Capitolul 5. De la interes la pasiune 63
Capitolul 6. Ce tip de relaţii vă plac? (strategie în a te mărita) 77
Capitolul 7. Pe treptele relaţiilor 99
Capitolul 8. Orice rol necesită repetiţii 111
Capitolul 9. Începem ancheta 131
Capitolul 10. Noaptea de dragoste. Pregătirea 143
Capitolul 11. Timpul îndoielilor. Trecerea psihologică 157
Capitolul 12. Energia cadourilor de la el 169
Capitolul 13. Să fie el salvatorul! 179
Capitolul 14. Încrederea în bărbat – cheia spre inima lui 187

LIBRIS We know books

Capitolul 15. Recunoaştere şi atenție – iată ce doreşte el 205
Capitolul 16. Accepți sau nu? 219
Capitolul 17. Eşti pregătită să te schimbi? 231
Capitolul 18. Surprize şi iar surprize 249
Capitolul 19. Pasul hotărâtor sau Ultima şansă 265
Capitolul 20. Cum este posibil acest lucru: ştiință şi practică 279
Capitolul 21. Al dumneavoastră este acest bărbat? Este important să ştii ce vrei 301
Capitolul 22. Începutul unei noi vieți, a următoarei, dar nu a celei din urmă 309

LIBRIS We know books

Şi, desigur, familiei mele – incredibilei mele mame, genialului meu tată cu un deosebit spirit creator. Dar cel mai important, soțului meu, care de douăzeci de ani descoperă în mine cele mai bune calități, mă ajută în proiectele mele, mă învață înțelepciunea şi dragostea.

Sunt foarte recunoscătoare editoarei mele Maria Smirnova, mereu gata să încerce proiecte noi şi neobişnuite; redactorului Elizaveta Zverevaia, care a dat şarm şi o formă desăvârşită cărții mele; Veronicăi Iurkus, care a produs distinsul film ce acordă posibilitatea vizionării şi repetării practicilor, şi Iuliei Jurinskaia, directorul nostru de marketing, care ştie să transpună în realitate toate ideile noastre creatoare.

Fiecare dintre noi îşi creează propria lume şi sper ca această carte scrisă de mine să vă ajute să vă creați o lume în care să fiți fericite şi iubite!

Larisa Renar

Capitolul 1
O cunoştință promițătoare

2003

Unul adună rețete culinare, altul rețete de înfrumusețare, unul rețete medicale, însă străbunica mea – cneaghina Varvara Vasilievna Renar – aduna rețete de seducție. De fapt, nu prea este corect să numim rețete jurnalele ei personale, unde erau culese cunoştințe valoroase în legătură cu puterea femeii asupra bărbaților. Călătorind o jumătate de lume, cneaghina a cunoscut şi a putut face multe lucruri, iar tot ce întâmpina nota în jurnalul său de alcov. Rețetele de seducție, asemenea unor perle neprețuite, au fost presărate în jurnalul ei. Acest jurnal a păstrat amintirile poveştilor de amor care s-au petrecut în timpul călătoriei, cunoştințele despre legile străvechi ale iubirii, înțelegerea tipurilor de bărbați şi secretele femeii, transmise străbunicii mele de cei Aleşi, care de-a lungul veacurilor au presărat bucăți din cele mai puternice cunoştințe despre influența femeii în toate colțurile lumii.

La 80 de ani, străbunica arăta ca la 35 şi atrăgea mulți admiratori, ca în tinerețe. Legendele de fami-

LIBRIS We know books

lie spun că străbunica nu strălucea printr-o frumusețe nemaiîntâlnită, însă, cu toate acestea, toți bărbații din Sankt Petersburg erau la picioarele ei. Nimeni nu putea să explice prin ce era atât de atrăgătoare, însă odată ajunşi pe lângă ea, bărbații îşi pierdeau capul. S-a căsătorit, când era destul de tânără, cu cneazul francez Renar, iar după moartea acestuia, străbunica a călătorit câțiva ani prin toată lumea. Nimeni nu ştia exact ce s-a întâmplat cu ea în anii aceştia. Când a plecat, era timidă, retrasă şi neobservată, dar s-a întors tânără, strălucitoare, o femeie atrăgătoare, fatală, cu ochi arzători.

Pasiunea pentru bărbați am moştenit-o de la ea, însă jurnalul de alcov ce cuprindea cunoştințele tainice s-a pierdut pentru totdeauna în timpul revoluțiilor şi al războaielor.

Ah, ce mult îmi lipseau aceste cunoştințe în numeroasele mele poveşti de dragoste! Porneam cu aceleaşi unelte şi făceam aceleaşi greşeli ca şi ceilalți. Dar oare de ce nu ne învață şi pe noi cineva cum să construim relații, cum să-i facem pe bărbați să se îndrăgostească de noi şi să nu suferim din cauza despărțirilor inevitabile?

Toate rudele mele mă considerau copia străbunicii mele: aveam părul ei roşcat, ochii imenşi, larg deschişi şi nişte gropițe încântătoare în obraji, însă, spre deosebire de ea, eu nu ştiam deloc cum trebuie să mă comport cu bărbații.

Şi iată, când am împlinit 28 de ani, exact cât avea străbunica mea când şi-a început călătoria, eram complet decepționată de bărbați, refuzam să mai sper că îl voi găsi pe acela Unic şi că mă voi căsători în cele din urmă. În acea perioadă a murit bunica mea, iar noi am hotărât să vindem casa.

Deoarece în copilărie petreceam multe ore în mansardă, citind reviste vechi, mi s-a cerut să fac acolo o revizie, în cazul în care apare ceva de valoare. Iar eu într-adevăr am găsit ceva, ce era pentru mine deosebit de valoros – jurnalul de alcov al străbunicii mele şi un inel înnegrit de vreme, învelit cu grijă într-un şal de mătase. Bunica mea avea alte griji, nu încerca să afle secretele mamei sale, iar tata, cu atât mai mult, nu avea nevoie să le cunoască. Şi iată că în sfârşit țineam în mână comoara – jurnalul cu învățăturile tainice şi cu prescripțiile pentru seducție. Dacă aş fi putut prevedea în acea zi însorită de iunie cum urma să se schimbe totul...

1903

Cum se poate schimba totul dintr-odată... Nu demult trăiam liniştită în imensa casă din Paris, însă decesul soțului meu, cneazul Renar, mi-a schimbat complet viața. Eram foarte deprimată şi nu ştiam ce să fac. Părinții m-au pus să mă căsătoresc, fără să îi intereseze prea mult opinia mea, ci numai hotărând că acest cneaz de 48 de ani este o partidă destul de potrivită pentru fata lor de 23 de ani, fără a ține cont de faptul că aceasta nu era bogată. L-au cunoscut pe cneaz pe când se odihneau la Nisa. Regimul sever de la Institutul Smolnîi, unde am învățat eu, m-a educat să fiu ascultătoare, de aceea nu îndrăzneam să mă opun. Cu atât mai mult cu cât Franța m-a fascinat dintotdeauna.

E adevărat că nu pot înțelege până la capăt cum de m-am căsătorit şi ce făceam eu acolo. Însă, fiind căsătorită timp de 5 ani, aproape că mă obişnuisem cu viața ponderată, liniştită şi, după ce am rămas singură aşa

LIBRIS We know books

de brusc, m-am pierdut cu totul. După ce am primit vestea în legătură cu moartea soțului meu, mătușa mea, cneaghina Sofia Nikolaevna Illiriskaia, a venit să mă ajute. Mătușa era o personalitate legendară. Din punct de vedere fizic nu era cu nimic deosebită; un zâmbet fin, ochi delicați; însă se simțea la ea ceva ce îi fascina pe bărbați și îi făcea să o însoțească cu privirea, chiar neluând în seamă faptul că Sofia Nikolaevna era cu mult trecută de cincizeci de ani.

După ce crescuse trei băieți, o invidia cu adevărat pe mama mea, care avusese fată. Cât timp am crescut și învățam la Institutul Smolnîi, mă vedeam rar cu mătușa. Însă eu am păstrat încă din copilărie niște amintiri foarte vii despre ea – toaletele ei elegante, bijuteriile ei strălucitoare, mirosul fin de parfum și cel mai important, ochii ei strălucitori, care scoteau din minți tot Petersburgul. Observându-mi zăpăceala, mătușa, care venise din Petersburg pentru înmormântare, m-a invitat la ea. Pentru a uita și a mă deconecta de la gândurile mele triste, am hotărât să fac o scurtă călătorie la Atena, și numai după aceea să mă întorc în Rusia. După ce am adunat lucrurile și obiectele de valoare, am plecat în întâmpinarea necunoscutului.

2003

„Merg să întâmpin necunoscutul", am hotărât, pregătindu-mă să intru la primul modul al școlii de business.

Doream o schimbare în viața mea și în propria persoană. Mult timp lucrasem ca reprezentant al unei companii olandeze, ocupându-mă cu ștampilarea unor afișe imense de vinilin pentru reclame de export. Culorile

rezistente și puternice, calitatea foarte bună și farmecul meu moștenit au ajutat la o vânzare de succes. Însă îmi doream să-mi deschid propria afacere și, înainte de a-mi pune în aplicare planul, am hotărât să studiez la școala de business.

Trebuia să mergem în acel oraș peste cinci zile, unde într-o pensiune ni s-a propus să învățăm ideile de bază despre strategie, marketing, finanțe și management. Grupa formată din treizeci de persoane, din care numai zece erau fete, a descoperit niște posibilități imense nu numai în învățarea legilor businessului, ci și în învățatea legilor altor câteva domenii. Desigur, acestea erau descrise în jurnalul străbunicii, însă nu avusesem timp să-l citesc și mi-am promis să mă ocup de lectura jurnalului după încheierea primului modul.

Am mers la Repino, așteptând cu nerăbdare să fac cunoștință cu grupa. Lumea închisă a reclamei a fost studiată în profunzime pentru câțiva ani, atât pe plan profesional, cât și personal, și nu promitea nimic nou. În schimb, cunoașterea unor bărbați de succes și interesanți, cu vârste cuprinse între 25 și 45 de ani, îmi provoca imaginația, ca de altfel tot ce era nou și necunoscut.

Am plecat la școală la prânz, neștiind cu ce să mă îmbrac. O ținută părea prea ușuratică, alta, prea serioasă, a treia, prea romantică. În cele din urmă, am recurs la un costum alb tricotat, care era în același timp de afaceri, dar și sexy. Sacoul era scurt, cu nasturi aurii, și pantalonii evazați, cu curea joasă pe șold, care cu toată seriozitatea exterioară lăsau buricul neacoperit, ceea ce imediat atrăgea atenția. După ce m-am mai învârtit de câteva ori în fața oglinzii, înarmându-mă cu geamantanele imense cu haine pentru orice situație, am plecat la școală. După cum se vede, toată grupa venise

LIBRIS We know books

cu autobuzul, astfel încât atunci când am intrat în foaierul „Baltica", toți analizau ceva cu atenție. Privind în jur să văd dacă nu cunosc pe cineva și tot uitându-mă lung la o persoană, m-am împiedicat de un geamantan și era cât pe ce să cad. În timpul căderii am simțit cum o mână puternică m-a prins și un glas de bărbat a exclamat surprins:

– Atenție! Nu așa se face cunoștință!

M-am uitat la salvatorul meu, mulțumindu-i din ochi. Păr blond, tuns scurt, un costum deschis la culoare, impecabil, și privirea ironică a unor ochi reci, verzi-deschis.

– Vă mulțumesc că m-ați prins, am îngânat eu tulburată și puțin vinovată.

Necunoscutul m-a studiat din cap până în picioare cicălitor, zăbovind un pic asupra buricului meu și m-a întrebat:

– De unde sunteți, ființă preafrumoasă?

1903

– De unde sunteți, ființă preafrumoasă? m-a întrebat necunoscutul cu păr negru, încă ținându-mă în brațe.

Ochii lui căprui priveau ironic și atent. Abia mă îmbarcasem pe vaporul care mergea la Atena și deja nimerisem în această poveste. Căutându-mi cabina, neobișnuită cu scările de pe vas, aș fi alunecat și aș fi căzut, dacă nu m-ar fi prins acest bărbat înalt. Niciodată nu mi-a plăcut în mod deosebit acest tip de bărbați, însă acest domn mi-a captat atenția. Am încercat să prezint imaginea pe care o vedea el: o minune de femeie neîndemânatică, cu păr roșcat ondulat, cu ochi mari turcoaz și cu două gropițe fermecătoare pe obraji...

Necunoscutul era înalt, bine făcut, iar în ochii lui căprui licărea ceva misterios. Pometii ridicați, fruntea lată, buzele puternic conturate, care promiteau săruturi pasionale și... Aici mi-am întrerupt speriată fantezia, m-am adunat cu grijă din îmbrățișarea lui și, mormăind „mulțumesc", m-am îndepărtat în fugă spre cabina mea, închizând ușa cu cheia. Inima îmi bătea nebunește, dar nu din cauză că reușisem să nu cad, ci din cauza ciudatei senzații de atracție foarte puternică pentru acest bărbat, pe care îl văzusem numai câteva clipe. Mergeam nervoasă prin cabină, încercând să mă calmez și să hotărăsc ce să fac. Fără a mai lua în seamă faptul că fusesem căsătorită, nu știam deloc cum trebuie să mă comport cu bărbații și mă gândeam cât de multe mai am de învățat.

2003

„Câte mai am de învățat", mi-am șoptit, urcând scările spre camera mea. Zăpăcită de întrebarea necunoscutului, am răspuns automat: „Din Sankt Petersburg". Însă scurta conversație s-a oprit aici, fără a începe măcar, căci m-am trezit înconjurată de cunoscuți și simpatizanți. Salutându-mă și îmbrățișându-mă cu toții, l-am pierdut oarecum din vedere pe necunoscut. În fine, după ce am primit cheia de la cameră și după ce am supravegheat ca imensul meu geamantan să fie adus, mi-am tras și eu sufletul. După o jumătate de oră începea primul curs, iar după acesta era prânzul. După ce mi-am făcut ordine, am coborât în sala de curs.

IBDIS We know books

Profesorul, uitându-se uimit la mine, m-a întrebat cu grijă dacă am nimerit unde trebuie.

„Probabil că în Suedia studenții nu vin așa de bine aranjați la cursuri", m-am gândit eu, căci este evident că nu ai timp să te mai schimbi aici. Și m-am simțit ca oaia neagră, la propriu și la figurat, însă, pe de altă parte, mă linișteam cu ideea că toată lumea o observă și o ține minte. Din păcate, cel a cărui atenție doream să o atrag nu era printre cei prezenți la curs. „Probabil că el o fi venit la «Baltica» numai ca să se odihnească", m-am gândit eu dezamăgită și m-am lăsat absorbită de cursul despre macroeconomie, aproape uitând de incidentul din foaier.

Tot analizând tema cursului, am plecat să iau prânzul cu noua mea cunoștință, Marina.

– Cum a fost cursul?

Auzind acest glas cunoscut, am tresărit surprinsă.

– Interesant! am răspuns, întorcându-mă și iar dând de privirea ochilor verzi.

– Păcat că am lipsit, a trebuit să rezolv niște probleme! a spus cu regret necunoscutul. Da, mă cheamă Matvei. Matvei Viner! („O combinație nebună de nume neaoș rusesc și un nume de familie american", m-am gândit eu.) Dar pe dumneavoastră cum vă cheamă? Ați dispărut așa de brusc, încât nici nu am apucat să facem cunoștință.

1903

– Ați dispărut așa de brusc, încât nici nu am apucat să facem cunoștință! am auzit cuvintele cuiva.

După ce am coborât să luăm prânzul, am nimerit la o masă alături de o pereche în vârstă de francezi. După ce au mâncat repede și s-au scuzat că sunt obosiți, au plecat, lăsându-mă singură. Și când serveam desertul, am simțit cum s-a apropiat cineva de mine. Ridicându-mi ochii, l-am văzut pe salvatorul meu brunet.

– Îmi permiteți să vă țin companie? mi s-a adresat el respectuos.

– Da, desigur, i-am răspuns.

– Mă bucur să vă văd întreagă și nevătămată!

– Numai datorită eforturilor dumneavoastră eroice!

– Da, trebuie să cer o medalie pentru „Salvarea făpturilor fermecătoare".

– Bine, o să vă desenez una, am început eu să râd. Să-mi spuneți numai ce nume să scriu.

– Dați-mi voie să mă prezint! Mă numesc Mark Golber – sunt medic ofițer la Petersburg.

– Într-adevăr? m-am bucurat eu. Iar eu mă pregătesc să-mi vizitez mătușa după ce mă întorc din Grecia. Locuiește tot la Sankt Petersburg.

– Eh, atunci o să găsim multe teme de conversație, a spus Mark, zâmbind misterios. Însă dumneavoastră nu ați spus cum vă cheamă.

– Varvara Vasilievna Renar, am răspuns eu sec.

– Doamne, ce oficial! a pufnit în râs Mark.

Și iarăși am simțit că mă pierd într-un câmp puternic de atracție. Cu toată reținerea lui exterioară, în interior părea că arde un foc mocnit și m-am gândit că dacă nu fug în acest moment, îmi voi pierde și ultimele rămășițe de rațiune.

– Scuzați-mă, trebuie să plec! m-am scuzat față de Mark. Cred că o să ne mai vedem!

– Da, sper că o să vă pot găsi! și-a luat la revedere Mark, zâmbind provocator.

„Interesant, mi-am zis eu, ce o căuta el de fapt la femei?"